

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1861-11-11)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1861-11-11)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 60. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010057.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 11. November 1861. Aften.

... A B C. Bogen har jeg læst med lidt Forskrækkelse, Tonen heri er mig for stærk, dog foruden Forfatterens Ungdom maa vel Tidspunktet holdes fast, hvori den er skrevet, men desuagtet, tiltrods for disse to Hensyn vedbliver den at forskrække mig.² Dog herom mere mundtligt, naar jeg, som jeg haaber, snart taler med Dem. Har De af Berlingske Avis seet hvad der er overgaaet Deres kjære Rom?³ Hvor mange Magter have dog vi stakkels Mennesker at kjæmpe med baade i Aanden og i Naturen. Undertiden kan denne pludselige, uberegnelige Tilintetgjørelse, baade af Mennesker, Kunstværker og Byer, gjøre en saa utaalmodig, at man ønsker selv at tilintetgjøres, hellere i Dag end i Morgen. Til Lykke er ingen af Raphaels Malerier beskadigede. Det er en modbydelig Tanke, at en saadan Vandhose skulde kunne tilintetgjøre i et Øieblik en Skat, som ikke Alverdens Kongeriger kunde erstatte, som Slægt paa Slægt have beundret og Slægt efter Slægt i Fremtiden ville beundre, og som er ligesom hele Verdens Nationaleiendom! Den stakkels Pave! Man bliver ganske rørt over hans bedrøvede Udbrud.

Jeg sender Dem herved Valkyrien tilbage uden at have læst den, men kun skammelig seet i den hist og her.⁴ Jeg skulde alligevel tage meget fejl, om det ikke var en af Nordens Graasteen slebet og glattet til efter O. Myn-s. 61ster uden at komme Mynsteret nær i Kraft og Skjønhed. Jeg gyser lidt for det Nordiske paa anden Haand. De skrev engang, at De ikke vilde læse den, førend De havde hørt af mig, om den var værd at læse; jeg vil nu benytte denne Lærdom og læser den ikke, før De har sagt mig, om det er Pligt eller Glæde at læse den; er det Pligt, da vil jeg forsømme denne som saa mange andre, er det Glæde, da veed Gud, at jeg kan trænge til at modtage den. ...